

Antoni Kotkowski – wspomnienie

Doktor n. med. Antoni Kotkowski urodził się 21 maja 1909 r. w Kołacinie k. Śremu. Po ukończeniu gimnazjum w Śremie w 1927 r. rozpoczął studia medyczne na Uniwersytecie Poznańskim. Dyplom lekarza otrzymał w 1933 r. W latach 1933–1934 odbywał staż w Okręgowym Szpitalu nr 3 w Poznaniu, następnie został powołany do służby w Szkole Podchorążych.

Tytuł doktora nauk medycznych otrzymał w 1936 r. na podstawie pracy z zakresu laryngologii. W 1936 r. podjął pracę w Szpitalu w Częstochowie, a następnie do wybuchu wojny był lekarzem domowym Ubezpieczalni Społecznej w Lesznie. Zmobilizowany, jako lekarz batalionu w 55. Puł-

ku Piechoty, przeszedł szlakiem Armii Poznań, brał udział m.in. w bitwie nad Bzurą. Po klęsce wrześniowej dostał się do niewoli. Zdołał jednak uciec i wrócić do Leszna. Wysiedlony w rejon siedlecki, pracował jako lekarz w Puczcach. Równocześnie w latach 1942–1944 prowadził działalność konspiracyjną w Armii Krajowej jako lekarz, przybierając pseudonim „Ścibor” (ujawnił to bardzo późno z uwagi na istniejącą w PRL sytuację).

Po zakończeniu wojny w latach 1945–1948 pracował jako ordynator oddziału skórno-wenerologicznego w Okręgu Szpitalu nr 3 w Poznaniu, a później w 111. Szpitalu Rejonowym do grudnia 1952 r. (szpitale wojskowe).

Zdemobilizowany został w stopniu podpułkownika w styczniu 1953 r. W lutym tego samego roku podjął pracę w kolejowej służbie zdrowia. Przez 15 lat był kierownikiem

i lekarzem rejonowym w Przychodni Lekarskiej PKP w Szamotułach. W 1969 r. odszedł na emeryturę, nie kończąc jednak pracy w swoim zawodzie. Podjął się utworzenia Przykładowego Ośrodka Zdrowia w Kombinacie PGR Manieczki i pracował tam do 1974 r.

W czasie swojej długoletniej pracy zawodowej uzyskał specjalizację II stopnia z dermatologii oraz medycyny kolejowej. Był oceniany jako dobry, o dużej wiedzy fachowej lekarz, życzliwy i otwarty w stosunku do pacjentów. Za swoje zasługi otrzymał wiele odznaczeń państwowych i wojskowych.

Doktor Antoni Kotkowski był dwukrotnie żonaty. Pierwszy raz owdowiał w 1943 r., druga żona – Irena odeszła w 2003 r.

Zmarł 20 marca 2007 r. Jego prochy pochowano na cmentarzu junikowskim w Poznaniu.

Niemal do ostatnich chwil życia interesował się otaczającym go światem, czytał gazety, oglądał telewizję i dyskutował na różne tematy.

Całemu personelowi
Oddziału Diagnostyczno-Internistycznego
Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego
w Poznaniu,
a szczególnie Pani Doktor
Katarzynie Nowińskiej-Węclawek
serdecznie dziękuję za jak najlepszą fachową
i troskliwą opiekę
nad moim Stryjem
dr. n. med. ANTONIM KOTKOWSKIM

Maria Kotkowska-Walkowiak